

ΑΣΥΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ

Περιβάλλον, έγκλημα χωρίς τιμωρία

Το κράτος παράλυτο παρακολουθεί τα πλοκάμια της ανομίας που πλήττει επί χρόνια την υγεία των πολιτών και το δημόσιο συμφέρον

Της **ΤΑΣΟΥΛΑΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ**

Το κράτος μοιάζει παράλυτο μπροστά στην εκτεταμένη ανομία. Όταν αυτή δημοσιοποιείται, όταν έρχονται στο φως εξώφθαλα προβλήματα (η «Κ» φέτος διεξήγαγε τουλάχιστον τρεις μεγάλες καμπάνιες για μεγάλες περιβαλλοντικές καταστροφές), που πειστικά ζητούν μια απάντηση και μέτρα, από τα λεγόμενα των πολιτικών αποκομίζει κανείς την εντύπωση ότι η προστασία του περιβάλλοντος είναι στις βασικές τους προτεραιότητες. Για να ανακαλύψει, στη συνέχεια, ότι στην πραγματικότητα γίνονται πολύ λιγότερα από όσα λέγονται, ενώ εκείνοι που εγκληματούν βαρέως κατά του περιβάλλοντος συνεχίζουν ανενόχλητοι το καταστροφικό τους έργο...

Η πολιτεία, από τη μία αποδοκιμάζει, από την άλλη συνδράμει, συναινεί στην καταστροφή. Όπως έχει γράψει πολλές φορές η «Κ», στον Κηφισό λαμβάνουν χώρα πλήθος σοβαρές αυθαιρείς χωρίς καμιά ενόχληση από τις πολεοδομίες. Η κατάσταση είναι ακόμη ανεξέλεγκτη. Μάλιστα την περασμένη Πέμπτη εγκρίθηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο της Κηφισιάς η ένταξη στο σχέδιο πόλης παρακηφισίας (δασικής) έκτασης στις Αδάμες έκτασης περίπου 40 στρεμμάτων. Στα Οινόφυτα εκατοντάδες βιομηχανίες συνεχίζουν να ρίχνουν τα απόβλητά τους στον Ασωπό, αφού

τα ισχνά πρόστιμα κοστίζουν λιγότερο από το βιολογικό καθαρισμό. Στη Γλυφάδα, η πολυτεία αρνείται να αναγνωρίσει και να προστατεύσει 11.000 στρέμματα δημόσιας δασικής έκτασης -στόχος καταπατητών και διεκδικητών. Στην Πεντέλη χιλιάδες πρωτόκολλα κατεδάφισης παραμένουν ανεφάρμοστα, ενώ τα παράνομα «Λατομεία Μαρκοπούλου ΑΒΕΕ» συνεχίζουν να λειτουργούν.

Αθόρυβη οικοπεδοποίηση

Η πυρκαγιά στην Πάρνηθα αφηνιάσσε και αναζωπύρωσε τις συζητήσεις γύρω από την προστασία του περιβάλλοντος. Όμως αν η πυρκαγιά σοκάρει γιατί μέσα σε λίγες ώρες χάνονται τεράστιες δασικές εκτάσεις, η ίδια καταστροφή συντελείται με την καθημερινή, μακροχρόνια, αθόρυβη αποψίλωση δάσους και την οικοπεδοποίηση, κυρίως στις βόρειες περιοχές της Αττικής. Σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα στοιχεία της «Οικολογικής Εξόρμησης Αττικής» συντελούνται εγκλήματα διαρκείας στις εξής περιοχές:

Αγιος Στέφανος. Μια τεράστια έκταση στα βόρεια του οικισμού οικοδομείται μέσα σε πυκνό δάσος. Παρά τις απαγορευτικές αποφάσεις του ΣτΕ, άδειες εξακολουθούν να δίνονται, ο οικισμός επεκτείνεται και τα δάση μειώνονται.

Ανοιξη Αττικής. Μεγάλα τμήματα πυκνού

δάσους πύκνης εξαφανίζονται για να οικοδομηθούν συγκροτήματα σύγχρονων κατοικιών ή κοινωφελή έργα, ενώ με συναίνεση της Κοινότητας, της Νομαρχίας και των ιδιοκτητών γης, μικρά ρέματα αλλάζουν πορεία, υποκαθίστανται με αγωγούς και κλείνονται προκειμένου να εξυπηρετηθεί η οικοπεδοποίηση.

Κρουσινί. Οι αποψιλώσεις και τα μπαζώματα έχουν φτάσει μέχρι την κοίτη του Κηφισού προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα παραρτήματα οικοπέδα και να οικοδομηθεί και το τελευταίο τετραγωνικό μέτρο. Ορθώνονται κτίσματα ακόμα και μέσα στην Α' Ζώνη Προστασίας του Κηφισού ενώ η Κοινότητα έχει έτοιμο Σχέδιο για τη μείωση του πλάτους της.

Κιούρκα. Οικοπεδοποιούνται και οικοδομούνται δασικές εκτάσεις πύκνης που είχαν παραχωρηθεί παλαιότερα σε ρητινοσυλλέκτες μόνο γι' αυτή τη χρήση. Δεν υπάρχει δικαίωμα κοπής πύκνων αλλά οι πολυτελείς οικοδομές ξεφυτρώνουν μέσα στο δάσος με άδεια πολεοδομίας. Στην Ιπποκράτειο Πολιτεία, η βόρεια Πάρνηθα έχει «καεί» στα χαρτιά αφού με νόμιμες άδειες πυκνό παρθένο δάσος (έκταση 10 φορές μεγαλύτερη από τα Κιούρκα) μετατρέπεται σε οικισμό.

Μελίσσια. Ο Δήμος τοποθέτησε τιμηντοσώληνες στο ρέμα Παλιάγιαννη (προστατευόμενος παραχειμμαρος της Πεντέλης που καταλήγει στο ρέμα Χαλανδρίου) και μπαζώσε

πάνω από αυτές ώστε να εξυπηρετηθούν οι παρόχθιοι ιδιοκτήτες που μπαζώνουν και αυτοί με τη σειρά τους το ρέμα που βρίσκεται μέσα σε πευκόφυτη έκταση. Στα όρια του ίδιου Δήμου, στο κεντρικό ρέμα που φτάνει στο Χαλάνδρι (προστατευόμενο με Π.Δ.), ο Δήμος Μελισσιών κάνει έργα ανάπλασης καταστρέφοντας τη φυσική βλάστηση και προσθέτοντας αρκετό τσιμέντο, πράγμα ρητά απαγορευόμενο από το Προεδρικό Διάταγμα.

Παρόμοιες... δράσεις λαμβάνουν χώρα στη Σταμάτα, στο Διόνυσο, στη Νέα Ερυθραία, στην Ανω Βούλα (Λυκόρεμα) και αλλού.

Το κόστος της διαφθοράς

Σε πάνω από 15 δις. ευρώ ετησίως υπολογίζεται στη χώρα μας (σύμφωνα με την Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα) το κόστος της διαφθοράς - περίπου το 30-40% του ποσού αυτού αφορά τη δωροδοκία υπαλλήλων. Διότι δεν είναι μόνο οι ισχυροί που εξαγοράζουν από τους πολιτικούς ευεργετήματα, δεν είναι μόνο οι λομπήστες που πολιολογούν τα πολιτικά γραφεία για να προωθήσουν (με το αζημίωτο) τα συμφέροντα που εκπροσωπούν. Δεν είναι μόνο οι χοντρές «μίζες» που διοχετεύονται διά μέσου μυστικών κυκλωμάτων σε μη ανικνεύσιμους τραπεζικούς λογαριασμούς, είναι και τα κάθε είδους φακελάκια και γρηγορόσημα. Η Ελλάδα είναι η πρώτη μεταξύ των ευρωπαϊ-

κών χωρών στη δωροδοκία υπαλλήλων από πολίτες... Πιέζουν για αποχαρκτηρισμό των δασών (πάνω από δύο εκατ. Έλληνες έχουν κάνει την τελευταία δεκαετία αίτηση στο υπ. Γεωργίας για αποχαρκτηρισμό δασών και δασικών εκτάσεων) ή απλά καταπατούν δασικές εκτάσεις και χτίζουν. Μπαζώνουν ρέματα (στην Αττική, πάνω από το 60% αυτών -περίπου 850 χιλιόμετρα) και χτίζουν. Κάνουν οικοπέδα τα χωράφια και τους κοινόχρηστους αστικούς χώρους και χτίζουν...

Τι κάνουν οι κυβερνήτες; Απλώς αδρανούν. Ακόμη κι όταν ξεσπούν σκάνδαλα. Εκεί δείχνει η εμπειρία, ότι τα σκάνδαλα δεν μειώνουν την εμπιστοσύνη των οπαδών στην κοινοματική ηγεσία. Αρα, ποιος ο λόγος να παρέμβουν με απαγορεύσεις, ελέγχους και κυρώσεις; Να σπάσουν το επωφελές πλέγμα της συνενοχής και της αποσιώπησης;

As υποβαθμιστεί, as καταφαγωθεί η δημόσια γη - που καταλήγει ν' αποτελεί το αντάλλαγμα για τη διατήρηση ορισμένων από τους θύοντες (όλων των κυβερνήσεων) στην εξουσία. Πώς αλλιώς να εξηγήσει κανείς το γεγονός ότι, μολονότι η ελληνική πολιτεία γνωρίζει ότι κατέχει περί τα 20 εκατ. στρεμ. γης (πλην της αναλόγου μεγέθους -21.635.096 στρεμ.- καταγεγραμμένης περιουσίας της) δεν κάνει καμιά προσπάθεια να την προστατεύσει, αλλά την εγκαταλείπει βορά στα νύχια καταπατητών;